

Savisaar ja Ansip – kaudu kokkumänginud paarrike

Edgar Savisaare ja ta „vastaste“ vaheline „tüli“ tuleb kasuks mõlemale „vaenuleerile“.

Lumetorm „Moonika“ näitas kätte selle, mida suudab loodus meiega teha ka täna, siinsetel laiuskraadidel ja välistades 21. sajandi kui sellise. Ohvritena jäävad kahe lusika kasutajad meenutama jäist reaalsust ja riiklikku saamatust. Üks oli suurel idatrassil, teine vaikselt Mulgimaa vallateel.

Aga algus oli tehtud. Talvest ei räägita enam kui hellitavast ja helenduvast, talve tuleb nüüd vaadelda kui kulukat ja kallist looduse palet. Ja siis saabus „Scarlet“. Nagu „Moonikast“ veel vähe olnuks! See paarrike jääb mälli kui jääne ja lumemõllune, inimest looduse „kroonist“ vajadusel saamatuks, „nipsasjaks“, muutev ilmastiku kapriis. Kuid mitte ilmast ei tule edaspidises juttu, mitte ilmast!

Kahe mehe (poliit)paaritumisest Mehi paari panna on 21. sajandi alguseks saanud juba tavapäraseks – Läänes, seal, kuhu Eesti ja eestlaste „uuemad“ ja „euroopalikuma eluhoiaku“ esindajad püüavad jõuda. Läänes, mis roiskub ja haiseb nii higi kui hingeõhu poolest. Niisiis, mehi ja paari? Mitte nõnda kui see mõnede pseudokonservatiivsemate lugejate vaimusilmas toimiks, mitte nii. Vaid hoopis poliitiliselt, näiliselt ja ülekanutud mõttes. Paari, millel on oma ühishimetus: **poliitikaanlus iga hinna eest!** Sellest „mõistukõnest“ tuleb edaspidiseks loobuda. Loobugem!

See paarrike on Edgar Savisaar ja Andrus Ansip, kaudu kokkumänginud paarrike, kel mõlemal silmis kaval ja kaugeleulatuv helk. Võimuiha, mis piitsutab mõlemaid. Inimlikust ja õpitust kokku saavad need kaks

alati vaid ühe – võimuiha, kire sülitada kaevu, mis janustele juba ammu muud peale lootuste ei jaga.

Tänaseks on kindlasti selgunud ka mõlema leeri tagamaad. Nende ridade kirjutamise aegu on kogu arvamusvabaht alles poliitkatla ägedas keemisprotsessis. Keegi justkui ei märkagi, et see protsess on vaid tühi kõmin ja vana, alati töötav „vene trump“ on löödud labaselt lauale, kust suuremat võidupanust ootavad hoopis teised. Poliitpokkeris leidub alati võltskasi ja panuseid, mis kõrvaltvaatajaile tunduvad rõõgatud, neid panuseid nüüd siis bluffides ka ümber valimistelaua, üksteise võidu, tõstetakse. Reitingutest ja tulemitest saame aimu alles paari kuu pärast.

Nüüd aga tagasi selle kahe mehe paaritumise juurde.

See, et **tegelikkus** toob mõlemad teemas esinevad erakonnad välja kui liberaalse maailmavaate esindajad, esitab seda kirkaimal kujul Euroopa Liidus, tema Parlamendis ja lisab naeruväärselt, avalikult ka mõlema juhi kommunistiehitajaliku tausta; see ei pane paljusid Eesti poliitelu jälgijaid veel mõistma, et **tegemist on ühe mündi ees- ja tagaküljega**. Laste mänguks seda pidada ei saa. Kuid küllap olete ka ise andnud mündile nipsu ja jälginud siis seda vurrina keerlevat rahakest. Kaudu seiratest märkate, et kuju võtab **vaid ühe** mündipoolse esitluse, igale oma, kas siis kull või kiri.

Tõele au andes pole „avapaukudest“ veel kaugemale jõutud. Oodata on, et kui taoliste „kano-naadidega“ alustavad partokraatia arvukama meeskonnaga lipu-

laevad, siis valimispäeva õhtuks ollakse juba taas päris head sõbrad. Nii on see ikka käinud ja ilmselt kestab veel mõnda aega. Märkamata seda, et suurte duellid on lõppude-lõpuks vaid üks kulukas ja mõttetu tähelepanu võitmise ja sedakaudu oma „trummilööjate“ hääletuskastidesse hääletepüügiks seatud lubaduste avaldamise vahendid, saame taaskord neljaks aastaks pukki „vanad sõbrad“.

Presidentki on sekkunud ja oma ameerikaliku maailmatunnetusega saanud üle huulte midagi sellist, millest vana, põlluveerest asfaldile trüginud Edgar, pärast filosoofia-kraadiga peegelpildis Savisaarega läbikaalumist, tõi välja võrdlemise kohase ütlemise ja tegevuse meie idapoolse naaberriigi ametivenna suust. Seda nii eelmise kui ka praeguse vene „uusmonomahhi“ suhtes!

„Tülitsejad“ kavaldasid meedia üle

Mida hea lugeja ja rahvuslane neist ridadest võiks siis välja lugeda? Eks ikka seda, et ostetavuse ja müüdavuse teemadel ei saa ega või olla ükskõikne. Pole mingitki kahtlust, et dollarid otse üle Suure Lombi ei erine millegi poolest dollaritest üle suure järve. Kui aga kauplused teevad seda meie ühise ja ainukese – isamaa, kodumaa ja oma rahva ja riigi – arvelt, siis on kuri karjas.

Kummaline, et siingi jõuavad osapooled ja teineteise kallal haukuvad leerid ühisele seisukohale. Väielatakse ju vaid selle üle, kes teeb „keelatumat“ kaupa, mitte selle üle, kas üldse võõravara ja laenuhaga enestele valitsemishoobasid osta on aus, väärkusest rääkimata.

Kordan: **kummalegi leerile ei tule selline tegutsemine kahjuks!** Kahjuks on nii, et sedasi säästuvad suured ja tuhjad plangud ilusatest klantspiltidest, hoitakse kokku reklaamikulusid ja iga päevaga jääb vähemaks ka võimalusi kasutada meediat millegi uue, parema, ausa ja omariikliku arenduse heaks väljapakutava selgitamiseks. Aeg ja lärm töötab parteide kasuks. Üksikkandidaatide, ka kõige paremate ideede ja lahendite peale ei tulda enne kui saab jälle kord tõdeda: ah, mis seal ikka, järgmise korral! Järgmisi kordi küll tuleb, kuid kas sellega ka koos korra narritud kodanikealgatusi, see on juba iseküsimus.

Kas olemegi häbi ja autavaikerahvas?

Pöörakem hetkeks aega tagasi. Oma riik, oma raha, oma kodanikutunne, oma maa ja rahvas. Vaadates ühelt küljelt, näeme sellist individualist-

liku ja pisut kadedusega kaetatud, pika näpuga ja suure supikulbiga kõigest, mis eesliitega *ühis-*, ennast imetlevat väikerahvast.

Vaadates teisalt, näeme sellist oma maast ja rahvast enam suurt mittepidavat, raha järele või maailma otsa reisivat, moraali ja usuta, häbi ja autavaikerahvast, kellest õnneks ka suuremad kas suurt midagi ei tea või pole ka teades suuremat hoolinud. Usun, et lugeja sai nüüd pahaseks, kuid olen kindel, et midagi valesti pole samuti kirjutatud.

Ja nii ongi, et peame tegema jälle lihtsaid, kuid põraselt „raskeid“ otsuseid. Igaüks meist eraldi ja samas ka kõik, kes end veel rahvusega seovad, üheskoos. Ja see on lihtne küsimus: kas tahame jääda rahvuseks, kõigi oma saavutuste ja saamatustega, võimalusega are-

Järg 4. lk

„Rahvuslik Koguja“ saab taas kord mustatud!

Valgete Jõulude eel või ajal, lumetuisuküllasel talvel üldse kutsuks üks tavapärase leht lugema ilmselt just sellise peal-kirjaga. Või siis millegi veelgi intrigeerivama. Meie püüame oma taaskäivitamisega elustada midagi puhast ja kangeamat kui seda on lumi, mis küll valge, kuid soojade ilmadega kaob kui unelm, kaob kui

Valdo Paddar

Raskeks muutub meel, kirjutades ja mõeldes selle üle, mis kõik juba kadunud ja kohe-kohe kadumas. Lootus, see pidavat viimsena minema. Ja kuniks veel lootust, seni on ka neid taastulemisi ja uuestisündi. Selle numbri päises on jälle kord uued tegijad, liites kokku nii vana kui noore. Tõsi, ka Rahvuslaste Tallinna Klubi pole enam verisulis tibu ja paljude klubilaste sünniaasta mahub julgelt Ivan Orava ja Pätsu Konsta aegadesse.

Maailm ei seisa aga paigal ja uued põlvkonnad ei anna oma pööraste tulemistega hetkegi

asu. Kõik muutub ja muudetakse. Ometi peavad mõned mõisted ja teod olema vägagi kindlates raamidest. Ja mõned neist, meie riigi ja rahva jaoks „raamipuuks“ olevad ajad on kohe ka ukse ees. Piltlikult väljendudes. Tartu Rahu ja Vabariigi aastapäev. Mõlemad jäävad külma ja kargesse Eesti

talve, mõlema jaoks varub õige eestlane korraliku meeoleolu ja püüab tules selgusele jõuda. Kas see Tartu Rahu ikka tõi meile tänaseni kestva rahu ja kas selle Vabariigi aastapäevaga ikka pühitseme seda õiget ja oma Vaba riiki?

Aga talv on tulemitest aeg. Talvel tuleb uus aasta ja talvel tulevad lumi ja lubadused. Täitmisteks läheb ilmselt alles pärast märtsivalimisi. Seniks aga head lugemist ja loodame, et indu jätkub veel paljudeks kirjutisteks. Head lugemist ja kaasamõtlemist ka Eesti Vabuspartei – Põllumeeste Kogu poolt!

Rahandussüsteem alates 1. jaanuarist 2011. Inimene, kas see sobib Sulle!?

Senikehtivate seadustega on Eestis pankade kohustusliku reservi määr 15%. See tähendab, et iga väljalae-natud summa tagamiseks peab laenu andval pangal olema Eesti Pangas hoiul 15% laenatavast summast.

Pärast Euroopa Liidu rahandusministrite kinnitatavat otsust euro kasutuselevõtu kohta kaotab Eesti Pank Eestis kohustusliku reservi nõude sootuks. Ametliku liitumisotsuse järel on alates 1. jaanuarist 2011 kohustusliku reservi nõue üle kaheaastase tähtajaga kohustuste korral 0 (null) protsenti. Alla kaheaastase tähtajaga kohustuste korral saab reservimääraks 2 protsenti.

Tõlge: nüüd saavad ka Eestis tegutsevad pangad laenu anda mitte millestki, õhust, kui soovite. Piisab vaid arvutisse vajalike numbrite sisestamisest, et edaspidi selle tehingu pealt laenuintresse teenida. Välja ei laenata juba olemasolevat raha, seega luuakse iga laenuga ringlusesse aina uut (elektroonilist) raha. Üle Euroopa. Järelikult lahjeneb iga uue laenuga juba ringlusesoleva raha väärtus.

Kas sellist rahandussüsteemi me tahtsime/tahame?

Miks ei võiks raha laenaja-looja riik olla? Miks panna inimesed tühja

koha pealt maksma intressi mingitele panga omanikele, ükskõik – välismaalastele või eestlastele? Miks ei võiks selle asemel riik anda inimestele laenu? Miks mitte intressivaba laenu? Ja kui juba nii, siis miks ei laenaks riik välja Eesti oma raha, mitte aga Euroopa ühishaha, mille hulk kontrollimatult paisub? Ja kui juba nii, kas ei peaks siis mõtlema juba mingi muu rahandussüsteemi peale, kui seda on laenuõhiselt loodav raha?

TARMO KRUSMÄGI
Õnnelike Inimeste Erakonna
esimees

Eestlastel tasub loobuda võõrast vaimsusest

Alustuseks tahaksin meenutada koolitarkust. Me kõik teame füüsi- kast, et kogu materjal on duaalsed omadused: nii ainelised kui ka väljalised. Heaks näiteks selle kohta on katsed elektronidega. Ühe katse põhjal on elektron aine ja teise katse põhjal laine. Sama kehtib ka inimese kohta. Inimest võib võtta kui indiviidi ja samas ka kui välja läbi tema mõjusfääri. Vaimsed inimesed nimetavad seda välja kas auraks või bioväljaks.

Kui me vaatleme inimühiskonda, siis me kõik näeme, et on maine valitsus ja on vaimne valitsus. Meil Eestis on vaimseks valitsuseks kristlus, kuigi kristlus ei ole Eesti vaimsus. See on võõras. Iga vaimsus ülistab oma rahvast. Kuna kristlus ütleb, et väljavalitud rahvas on juudid, siis peaks meil olema kerge taibata, et kristlus on tegelikult juutide vaimsus. Seega meie Eesti, Venemaa, USA ja kõik ülejäänud kristlikud maad on vaimselt allutatud juudi rahvale. Seal tuleneb ka põhjus, miks „väljavalitud rahvas“ suudab meile peale sundida meie jaoks kahjulikke otsuseid, seadusi.

Mida muuta, et saavutada eesmärk?

Meile, inimestele on loodus andnud nähtava maailma tajud, milleks on viis meelt, ja nähtamatu maailma tajud. Nähtamatu maailma tajusid kasutavad igapäevaselt nõiad. Näiteks inimesel on kompleks, mis paneb teda enesehävituslikult käituma ja loob tülisid teiste kodanikega. Vaimne inimene näeb seda kompleksi visuaalselt; näeb, et inimeses on sees demon või koll. Sel juhul on vaadeldud tüht ja sama asja erineva tajusüsteemiga. Võrdluseks võib öelda, et vaimne taju on kiirem. Nõid suudab inimese veapunkti tuvastada ainsa

hetkega, sest ta näeb vastasmõjusid otse. Psühholoog jõuab samale järeldusele siis, kui vestleb inimesega ning teeb pikaajaliselt katseid ja uuringuid.

Me teame, et inimesed küsivad vaimsetelt inimestelt tulevikunägemusi. Miks see nii on? Tavaline inimene näeb oma soove, tahteid, omadusi, kuid ta ei näe vastasmõjusid. Nõid näeb neid mõjusid ja oskab paremini prognoosida, mida tulevik võib tuua. Ma toonitan: prognoosida. Sest tulevik ei ole kindlalt paigas ja ta võib muutuda ka viimasel hetkel, kui keegi mõjuvõimas isik teeb oma valiku ümber. Kuna nõid näeb vastasmõjusid, siis ta ka teab, mida muuta, et saavutada oma eesmärk. Ja siin tulevadki mängu nähtamatu maailma kirjeldused. Vaimsed inimesed, kellel on reaalsed kirjeldused, suudavad teostada oma plaane. Kelle kirjeldused on illusoorseid, need ei saavuta oodatud tulemust. Näite võib tuua keemiast. Kellel on kaasaegne kirjeldus aine ühildumistest, need saavad luua eluks vajalikke aineühendeid. Inimene, kellel vastav kirjeldus puudub, võib segada aineid kokku, ise teadmata, mis tulemuseks on.

Vaimse maailma kirjeldusi jaotavad tänapäeval usundid. Kui me hakkame usundeid analüüsima, siis nad ei anna meile reaalseid kirjeldusi, vaid annavad hoopis väärdõpetuse. Selle tulemusel me ei saagi mõjutada nähtamatu maailma protsesse. Kui kasutada neid õpetusi, siis me probleemid ei lahene, vaid suurenevad. Ja siis me peame importima lahendusi. Aga kuna maailmas pole midagi tasuta, siis me maksame selle eest ja meie hüved jäävad väiksemaks. Seega on usundid loodud selleks, et inimesed ei looks reaalseid nähtamatu maailma kirjeldusi, vaid laastaksid end illusioonidega.

Kellele see kasulik on? Eks ikka neile, kes teavad õigeid õpetusi, kuid hoiavad need endale. Nad levitavad väärdõpetust teadlikult, et ei tekiks inimesi, kes suudavad nähtamatuid protsesse juhtida. Kui tekib maailma inimesi, kes jagavad nähtamatu maailma mehhanisme, siis võivad väärdõpetuste teadlikud levitajad kaotada oma ainuõiguse luua tulevikku. Ja maagid, kes on avastanud maailma muutmise hoovad, muutuvad usundite vaenlasteks ja neid hakatakse hävitama. Rumalate usklike abil hävitama. Täpsustan: usklik on inimene, kes kasutab väärdõpetust. Ka mammona tagaajamine on usk.

Seega on minupoolne üleskutse eesti rahvale: loobugem usunditest!

„Kratt“ rahva alateadvuses

Usundi tunneme ära palvetamise järgi. Kui kristlane palvetab Jahve poole, siis ta saab juutide antud tulevikku. Jahve ei ole kõrgintelligents, kes on meie olemusruumi loonud, vaid ta on golem, kes laeb inimese alateadvusesse tegutsemise mudeleid ja arusaamu. Tema ülesehitus on analoogne krati ülesehitusega. Ta võtab ühelt inimeselt, rahvalt hüved ja annab need väljavalitud rahvale. Kui rahvuslane (vahet pole, mis maa oma) on kristlane, siis ta võib ise küll arvata, et ajab oma rahva (meil: eesti) asja, kuid tegelikult teenib ta alateadlikult hoopis juute.

Mul on küsimus: miks inimesed ei näe seda seost? Me käime kirikus, kus ülistatakse „väljalitud rahvast“ ja siis kirume, et kogu vara koondub juutide kätte. Tegelikult oleme ise rumalad, et sedasi käitume. Alateadlikult anname ära oma võimu, rahvusraha, laseme luua golemil reegleid, mis kahjustavad meie majandust jne.

Loomulikult, analoogsed golemid on ka teised usundid, kus on palvetamine ja rituaalid. Keda ülistatakse, sellele palvetaja elujõud läheb.

Seega me peame endast välja juurima usu ja selle asendama mõistmisega. Palvetamise asemel peame analüüsima, jälgima ümbrust ja arutlema teistega. Peame olema filosoofid, kelle eesmärgiks on leida tõde. Rituaalide järgimise asemel peame koguma elukogemusi ja neid analüüsima.

Ja kõikidele usunditele tuleb öelda: ei! Alles siis saame ühenduse vaimse jõuga. Usundid on golemid, kes poetavad ennast inimese ja looduse vahele. Nad on agressiivsed ja pealetükkivad. Neid tuleb kogu aeg eemale lükata. Ja kui inimene saab ühenduse jõuga, siis hakkab ta arenema, suureneb tema mõistmisvõime ja areneb manipulatsioonioskus. Vaat see inimene juba loob tulevikku, mis on kasulik talle endale ja tema rahvale, sest see inimene on muutunud orjast peremeheks.

Minu meeskonna ja mu enese panus on vaimsete kirjelduste loomine, et eestlastel oleks oma vaimsus. Me saame oma riiki luua ainult oma vaimsusel. Võõra vaimsusel loome võõrastele. Vaimsus võib luua iga inimene, kes ühendab nähtamatu ja nähtava maailmata. Seepärast ei tohi halvustavalt suhtuda ei nõidade ega materialistidesse, vaid tuleb luua mõistmise sild. Kuna kõik ei pea looma vaimsus, siis võivad nad seda saada neilt, kes seda loovad ja tegeleda ise muude asjadega.

HANNES VANAKÜLA
Rahvuslaste Tallinna Klubi liige

Individualismi väärtusest

Individualismi all mõistetakse üksikisiku ja tema vabaduste esmatähtsust. Sest ainult täielikult vabale inimesele on kõik teed lahti tema igakülgseks enesearenguks ja loomevabaduseks. See pole egoism, sest indiviidi moraalseks kohuseks on kaitseda headust kõikjal, kus see vajalikuks osutub. Vajadusel ka ennast ohvriks tuues. Nõnda saab ta säilitada oma näo, eksisteerida iseendaga sisemiselt vastuolu astumata. Niipea kui inimene on astunud iseseisvasse ellu, saades oma vanematelt kaasa kõik vajaliku omapead tegutsemiseks, kannab ta täit vastutust kõigi oma tegude eest.

Individualismile vastandub kollektivism, kus üksikisik on sulandunud inimhulka ja on allutatud üldisele käitumismõeldetele ja ideedele. Ta ei pea ise mõtlema ja tema eest hoolitsetakse (vajadusel). Vastutasuks peab ta loobuma iseenda mõtetest ja iseseisvast tegutsemisest. Seetõttu on läbi aegade valitsejatele alati meeldinud kollektivistlik vaimulaad ja nad

on üritanud seda õhutada alati, kui võimalik.

Kollektivismis pole kõik halb. Ta võib olla äärmiselt tõhus viis, mobiliseerimaks rahvast suurte tegudele. See aga eeldab valitsejate eetilist laitmatust ja vaimusuurust. Ajaloost on selliseid näiteks leida kahjuks väga vähe. Sest enamasti üritavad võimule trügida need, kes peavad end ülejäänud inimestest loomult kõrgemaks.

Psühholoogias tuntakse selliseid isikuid psühhopaatidena. Neid iseloomustab kängunud empaatiavõime, emotsionaalne invaliidsus ja ülikõrge eneseteadvus. Seetõttu suudavad nad suuri kuritegusid korda saata, ise selle juures vähimaidki südametunnistuspinni tundmata. Ometi on nad suurepäraselt näitlejad ja oskavad tõetruult tundeid teeselda ning paista väliselt vägagi sarmikana. Vastupidiselt levinud arvamusele, ei tähenda see alati noaga vehkivat sarimõrvarit; selliseid inimesi on psühhopaatide hulgas ainult teatud osa. Sellepärast meelitab sellise

meelelaadiga inimesi eriti võim ja sellega seotud ametikohad.

Demokraatia asemel orjus kõige otsesemas mõttes

Eesti poliitilises elus ja viimase aja arengutes märkame suundumust, kus on täiesti selge, et meie riigi juhtidel puudub vähimigi huvi oma valitsetavate hea käekäigu vastu. See peaks ka kõige pimedamale inimesele selge olema.

Väidetavalt on meil demokraatia, mis tähendab rahva võimu. Ometi on meil vastu võetud mitmeid otsuseid, kus astutakse rahva tahte ilmselgelt vastu. Olgu viimaseks heaks näiteks otsus euro kasutuselevõtu kohta. Seda pole võimalik demokraatiaks nimetada, kus rahval puudub voli oma saatuse üle kaasa rääkida. See tähendab orjast kõige otsesemas mõttes.

Meile on antud hulk (kartelli) parteisid, mille vahel valida, nagu on orjale antud „vabadus“ valida mitme isanda vahel. Selliste isandate vahel, kes pealekauba on oma-

VÄLISMAALT

Enamik Tšehhi elanikke peab Euroopa Liitu ebatõhusaks ja ebademokraatlikuks

2010. aasta novembri algul läbiviitud arvamusküsitluse kohaselt suureneb Tšehhi elanike kriitiline suhtumine Euroopa Liitu pidevalt.

Tšehhi küsitlusfirma STEM uuring näitas, et EL-i peab ebademokraatlikuks 52 protsenti ja demokraatlikuks 48 protsenti vastanutest.

Küsimusele „kas EL tegutses demokraatlikult?“ vastas 16 protsenti „kindlasti mitte!“ ja 36 protsenti „pigem mitte“; 39 protsenti „pigem jah“ ja üheksa protsenti „kindlasti!“.

Küsimusele „kas EL tegutses efektiivselt?“ vastas 19 protsenti „kindlasti mitte!“ ja 42 protsenti „pigem mitte“; 35 protsenti „pigem jah“ ja neli protsenti „kindlasti on“.

Nii kriitiline pole Tšehhi elanike suhtumine EL-i olnud pärast 2005. aastat kordagi.

Rahvahääletus seadustas võõrkurjategijate väljasaatmise Šveitsist

28. novembril 2010 Šveitsis korraldatud referendumil toetas 52,9 protsenti hääletamaskäinutest Šveitsi rahvuslaste mõjukaima poliitjõu, Šveitsi Rahvapartei (lüh. SRP) esitatud seaduseelnõud, mille kohaselt saadetakst riigist välja teatud kuriteo sooritanud võõramaalased, s.h. Euroopa Liidu liikmesriikide kodanikud. Vastu hääletas 47,1 protsenti. Eelnõu pooldajad olid enamuses Šveitsi 26-st kantonist 20-s.

Jõustunud eelnõu järgi kuuluvad riigist väljasaatmisele mitte üksnes raske kuriteo (näit. mõrv, vägistamine, inimkaubandus) sooritanud isikud, vaid ka röövlid ja sissemurdjad, samuti isikud, kes on kuritarvitanud sotsiaaltoetusi. Väljasaatmine toimub kohe pärast seda, kui nad on oma karistuse ära kandnud. Kõik muulaskurjategijad saavad viie- kuni 15-aastase sissesõidukeelu. Keelu rikkumise korral pikendatakse seda kahekümne aastani.

Referendumi otsus on valitsusele siduv. Täpselt aasta varem kiitsid Šveitslased rahvahääletusel heaks SRP eelnõu, millega keelustati Šveitsis minaretite ehitus.

Rahvuslaste partei Soomes populaarsuselt neljas

Soomes rahvuslaste mõjukaimat poliitjõudu, Põlissoomlaste Partei pooldab 15,4 protsenti valijatest, selgus Soome suurima päevalehe „Helsingin Sanomat“ tellitud arvamusuuringust. Selle tulemused avaldati Soome ja välisajakirjanduses 4. detsembril 2010.

Põlissoomlastest suurem toetajaskond on vaid Soome kolmel tuntumal parteil – Koonderakonnal (20,9%), Sotsiaaldemokraatlikul Partei (18,3%) ja Keskerakonnal (18,2%).

Põlissoomlastele järgnesid rohelised (8,8%), Vasakpartei (8%), kristlikud demokraadid (5%) ja Soomerootsi Rahvapartei (4,2%).

Uuringu läbiviinud küsitlusfirma Suomen Gallup küsitles 2010. aasta novembris ja päris detsembril alguses üle riigi (v.a. Ahvenamaa) 2881 hääleõiguslikku kodanikku.

Eelmisel, 2010. aasta septembris-oktoobris ajalehe „Helsingin Sanomat“ tellimisel läbiviitud küsitlusel pooldas Põlissoomlaste 12,5 protsenti valijatest.

„Ühe valitsuspartei, Koonderakonna hinnangul võib Põlissoomlaste Partei tuleva aasta parlamendivalimistel vabalt koguda 35 protsenti häälest,“ kirjutas 4. detsembril 2010 Ungari portaali „Kuruc“ Soome-korrespondent.

Järgmised parlamendivalimised peetakse Soomes 2011. aasta 17. aprillil.

Tšehhi rahvuslased käivitasid Prahast oma narkopatruullid

Tšehhi rahvuslaste tuntum erakond, Ühis-kondliku Solidaarsuse Tööpartei (lüh. ÚSTP) saadab Prahast, Smíchovi linnaosas paikneva uimastisõltlaste ravikeskuse Sananim ümbruses patruullima oma liikmeid, et tagada kohalike elanike turvalisus.

Kodanikupatruullid alustasid oma tegevust 1. oktoobril 2010 kl. 17 kohaliku aja järgi.

„Smíchovi elanikest saadud korduvate taotluste alusel otsustas Ühis-kondliku Solidaarsuse Tööpartei esimees Tomáš Vandas saata sinna piirkonda partelliikmetest koosnevad kodanikupatruullid,“ teatas ÚSTP ajakirjandusele. „Patruulli eeldatast suurus on 8-10 inimest,“ täpsustas Vandas.

Kohalikud olid teinud linnavalitsusele petisiooni, et Sananim suletaks, kuid neid ei võetud kuulda. „ÚSTP ei taha tegevusetult pealt vaadata, kuidas seadust rikutakse ja ni otsustasimegi saata sinna oma kodanikupatruullid,“ ütles Vandas.

Ülevaate koostas
TÖNU KALVET

Rahvuslik KOGUJA

Vastutav peatoimetaja:
Tõnu Kalvet, tel +372 5590 0564

Toimetuse kolleegium:
Jaana Hatto, Aarne Toomsalu,
Tõnu Ojamaa, Tõnu Kalvet

E-post:
info@rahvuslasteklubi.org,
pollukogu@yahoo.com

ISSN 1736 - 9061

ÜLO STOCKHOLM
Rahvuslaste Tallinna Klubi liige

